

**HIERONDER EEN FRAGMENT VAN ENKELE
PAGINA'S UIT HET OORSPRONKELIJK 21
PAGINA'S TELLENDE SCENARIO.**

**VOOR DE HELE TEKST KUNT U CONTACT OPNEMEN VIA
WWW.VERSA-TEKSTEN.NL**

Scenario voor een korte film

Karin Koetsveld – april 2007

I WISH I COULD SHARE THE HAPPINESS OF BEING ALONE WITH SOMEONE ELSE

Tristan is geweldig gelukkig sinds Hannah tegenover hem is komen wonen. Ze lijken voor elkaar gemaakt. Ze zijn beide schrijver. Maar soms heeft Tristan een beetje hulp nodig. Gelukkig heeft hij iemand die de noten voor hem kraakt, professioneel. En dan is er nog de dagelijkse realiteit, met de deur angstvallig dicht. De soms onvermijdelijke waarheid waarin Tristan zich vastklampt aan het aap-noot-mies. Aan zijn moeder die de boodschappen komt brengen. Aan zijn bovenbuurman die soms zijn deur voorbij loopt.

Een tekstfragment:

Zwart is realiteit

Bruin is fantasie

Rood is een verwijzing naar het aap-noot-mies

[...]

6. INT. – APPARTEMENT VAN TRISTAN + GANG – AVOND **Tristan schrijft** – TRISTAN, AGAATH

Tristan zit aan zijn bureau verwoed te typen. Zijn vingers razen zonder ophouden over de toetsen.

Tristans moeder, AGAATH, vouwt geconcentreerd een boodschappentas plat op en steekt hem in een andere boodschappentas. Ze kijkt naar Tristan.

AGAATH

Lieverd, heb je nog vuile was?

Tristan merkt niets: hij schrijft. Agaath kijkt naar hem. Ze glimlacht, aait hem over zijn hoofd. Tristans vingers razen over de typemachine toetsen.

Zijn vingers raken in slowmotion de toetsen H-A-N-N-A-H.

7. INT. – BEHANDELKAMER VAN EEN PSYCHOLOOG – DAG **Tristan heeft een gesprek met de stem.** TRISTAN, STEM.

De vingers van Tristans handen wriemelen door elkaar. Hij haalt zijn handen bewust uit elkaar en legt ze op zijn knieën. Langzaam komt ook Tristans gezicht in beeld.

TRISTAN

Ik doe weer research.
Maar het groeit.
Het gaat heel goed.

Tijdens deze laatste zin wordt ook de rest van het appartement zichtbaar. Alle papieren zijn weg en de kamer is helemaal in dure privé psycholoogstijl ingericht. Een massiefhouten boekenkast en twee designpotten met orchideeën in de vensterbank. Tristan zit op sofa. Verder staat er in de kamer alleen een salontafel met daarop een derde orchidee, een doos tissues en een designschaaltje vol walnoten met een designnotenkraker er in. Tristan kijkt naar het schaalpje.

STEM (V.O)

Ga je gang.

Tristan pakt een walnoot.

STEM (V.O)

Je zegt dat het goed gaat.
Hoe komt dat?

Terwijl Tristan denkt kraakt hij de walnoot. Terwijl hij praat haalt hij de inhoud uit de schilhelften.

TRISTAN

Het is bijna af.
Ik denk dat mijn volgende boek een samenwerking met Hannah wordt. Over de dieren die kampen met geestelijke problemen. Ik heb al Wim de wasbeer met watervrees.
Maar dit boek gaat over mensen.

Tristan stopt de stukjes walnoot in zijn mond.

STEM (V.O)

Kan je iets voorlezen uit je werk?

Tristans kauwende mond vult het beeld.

8. EXT. – WEIDE – DAG

Tristan en Hannah praten over boek over Teun. TRISTAN, HANNAH.

Een blauwe lucht met witte wolken. Er klinkt een zwaar zomers geluid.

TRISTAN (O.S.)

Weet je al hoe het verder gaat met Teun?

Tristan ligt met Hannah op een zonnige dag op een kleed in een weiland. Hannah ligt met haar hoofd op zijn buik. Een uitgebreide picknickmand is uitgestald en het eten is al opgegeten.

HANNAH

Ja. **Teun** heeft dus een minderwaardigheidscomplex. Als olifant past hij niet in z'n geheel voor de spiegel. Hij durft daar dus niet meer voor te staan. In mijn boek maakt hij een wereldreis...

Ondertussen frommelt ze een papiertje in haar hand. Op haar hand(en) zijn de henna-tatoos weer zichtbaar. Verderop lopen **schapen** en **bokjes** en vliegen **duiven**. Een bij (2D animatie) vliegt voorbij. Tristan kijkt naar de lucht.

HANNAH

...samen met zijn vriendin **Jet** de kolibrie.

Ze opent haar hand en een papieren olifantje loopt over het kleed. Tristan kijkt er vertederd naar. Daarboven vliegt een minuscule kolibrie.

HANNAH

Zij moedigt **Teun** aan om dingen te doen die hij niet durft. Ze is zijn beste vriendin. Ze begrijpen elkaar.

Hannah en Tristan kijken elkaar verliefd en verbonden aan. Ze begrijpen elkaar.

TRISTAN

Omdat ze allebei schrijver zijn.

Hannah knikt lachend. Er vliegt dicht bij het beeld een hard zoemende vlieg langs.

[...]